

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
 ἥύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
 αἰ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων, 5
 ἀνδράσι Πυγμαλοῖσι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
 ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρουται·
 οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
 Εὗτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
 ποιμέσιν οὗ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κοῦισαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
 ἔρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίλιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἴσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
 Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα

2 τ' post κλαγγῇ om. **a c d e f h i q A B T** 3 οὐρανόθεν v. l. ant.
 (Apoll. de adv. 608. 17), L⁴ L¹⁹ P¹³ P¹⁷ (U³ U⁶ ss.) al. 10 εὗτ'
 ὄρεος Ar. vulg. : ἥύτε (ἥύτ'?) ὄρεος Chia Mass. 11 ἀμείνω Ar.
 vulg. : ἀμείνων v. l. ant., Ve 13 κομισάλου Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

καὶ ξίφος· αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι. 20

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου μακρὰ βιβάντα,
 ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
 εὐρών ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
 σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
 ὧς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τείσεσθαι ἀλείτην·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 30
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
 ὧς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδυσ Τρώων ἀγερώχων
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.

Τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 “ Δύσπαρι, εἶδος ἀριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
 αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι 40
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὔτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἦ που καγχαλώσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστήηα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
 εἶδος ἐπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45

18-20 ath. Zen. 18 αὐτὰρ δοῦρε Zen. (?) Aristoph. Callistratus
 Ag. (καὶ σχεδὸν οὕτως καὶ αἱ χαριέσταται) Dem. Ixion : αὐτὰρ ὁ codd.
 19-20 ath. Ag. 22 βιβάντα Ag. V¹⁸ : βιβῶντα vulg. 28 ἀλείτας
 Zen. 35 παρειά Dem. Ixion, A L¹⁷ Mo² V²¹, L²⁰ N⁴ V¹² corr. :
 παρείαν L¹⁵ L²⁰ : παρήα Dion. Sid. 38 αἰσχροῖσιν ἐνίσσων Ve
 post 40 add. μηδέ τι γούνασιν οἰσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱὸν Dion. Scyt.
 42 ἐπόψιον Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἢ τοιοῦσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 20 πόντου ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληϊ τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηϊφίλου Μενέλαου;
 25 γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν·
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἣ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κούρησι μιγείης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας."
 30 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,—
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, 60
 ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἔρωήν·
 35 ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσω ἀτάρβητος νόος ἐστί.—
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἔρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο·
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 40 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλου Μενέλαου
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 45 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα." 75

51 κατηφείην Aristoph. Sosig. Argol. Ar. (καὶ σχεδὸν ἐν ταῖς χαριε-
 στάταις), vulg.: κατηφείη Zen. p⁵¹ L¹⁰ M¹ M⁸ P¹⁰ U² U¹³ V⁶ V⁶ V¹² V^c
 54 κίθαρις v. l. ant. Mc ss. 56 δειδήμονες o L⁸ M⁶ T U¹⁰ V¹²
 V²³: ἐλεήμονες Zen. 57 ἔσσο Zen. Aristoph. Ar., vulg.: εἶσο
 p³ O⁵ Pal¹ V⁵ 71 κρείσσω Zen. 72 ἀγεσθαι i 74 ναίοιμεν
 Zen. p³

:ratus
 ad.
 :είτας
 :orr. :
 >
 Scyt.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ᾠς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἔς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
λοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον·

80

αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·

στευῖται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.”

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τ' ἐγένοντο

ἔσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·

85

“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον

90

οἶους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.

ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,

κτήμαθ' ἐλών εὖ πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·

οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.”

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·

95

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·

“κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει

θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακριθήμεναι ἤδη

Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε

εἵνεκ' ἐμῆς ἐριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς·

100

ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,

τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακριθεῖτε τάχιστα.

οἴσετε ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,

Γῆ τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·

ἄξτετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη

105

78 om. A Ge N⁴ V¹⁵
θεσσι κελεύει e f q B C T al.

98 ἥδη] ἔμφω g 1
A ss. : πέπασθε Hdn. codd.
(cf. Z 356 Ω 28)

post 86 add. ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στή-

92 κρείσσω Zen.

99 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zen.

100 ἐμεῖο T Vi²

103 δ' ἄρν' codd. praeter p³

94 om. p³ O⁶

πέπασθε Ar.

ἄτης Zen.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.” 110
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 ἐλπόμενοι παύσασθαι διζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115
 Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύο κήρυκας ἔπεμπε
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι·
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προῖει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρνε κέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίψ· 120
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόφῳ, Ἀυτηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀυτηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἠ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, 125
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμῶν·
 ἀγχού δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 “ δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
 οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
 ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφίλος Μενέλαος

108-110 ath. Ar. 112 εὐχόμενοι i 114 ἐκδύοντο p^s
 126 πορφυρέην Zen. Aristoph. Ar. h Ge al. : μαρμαρέην vulg. ἀνέ-
 πασσεν p^s

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

μακρῆς ἐγγέλησι μαχήσονται περὶ σείῳ·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.”

Ἵως εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων 140
αὐτίκα δ' ἀργεννήσι καλυψαμένη δθόνησι
δρμάτ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἶθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις·
αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανον ὄθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπου τε Κλυτίου θ' Ἴκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος.
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀυτήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσι,
γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
ἔσθλοί, τεττίγεσσι ζοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
δενδρέφ' ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἰεῖσι·
τοίοι ἄρα Τρώων ἠγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργου ἰοῦσαν,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 155
“ οὐ νέμεσις Τρώας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολλὸν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ζοικεν·
ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ' εἴδουσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.” 160

Ἵως ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ·
“ δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴζεν ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιω πηούς τε φίλους τε—
οὔ τί μοι αἰτία ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν— 165
ὧς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξουομήνης,

140 προτέρου Ve Eust. : -οιο cet. 144 ath. Ar. 150 γῆρεῖ v. l.
ant. 152 δενδρέφ Ar. codd. : δένδρει Zen. Timon ap. Diog. Laert.
iii. i. 7 : δένδρω h ἐζόμενοι g al. 155 ἦκα] ὧκα Zen. Crates O⁷
158 ἐφάκει h cit. Eust. 163 ἴδῃ Ar. a c h i A : ἴδῃς Zen. P³ b d e f g
B C T al. 165 Ἀχαιῶν] Ἄρηος P³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἕασι,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε." 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 "αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε
 ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὀππότε δεῦρο
 υἱεῖ σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικήν ἐρατεινήν. 175

ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρρει ἠδὲ μεταλλάσ·
 οὐτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε." 180

ᾧ φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσασατο φώνησέν τε·
 "ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἢ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπῶλους, 185

λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόου ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥά τότε ἔστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγαρῆιοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἡματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί." 190

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός·
 "εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστί·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἳ κείται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195

αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλείται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἔϊσκω πηγεσιμάλλω,
 ὅς τ' οἴων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων."

188 ἐλέγμην Strab. 552, 681 189 ante 188 cit. Strab. 552
 193 κεφαλῆν Ar. i O⁵ U⁹, P⁶ V¹¹ corr. 198 οἴων A M⁵ U¹⁰: οἴων Ar.
 Ptol. vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 “ οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 200
 ὃς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.”
 Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 “ ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
 ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς
 205
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 210
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
 ἀμφω δ' ἐξομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσι ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 οὐδ' ἀφαρμαρτοεπής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναίξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, αἰδρεῖ φωτὶ ἑοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως.
 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσω ἑοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.”
 Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός·
 225
 “ τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὲς τε μέγας τε,
 ἕξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους;”
 Τὸν δ' Ἑλένη ταυῦπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·

206 σεῦ] σῆς Zen. P¹⁷ 211 ἐξομένων Zen. for BTV¹³ V¹⁵ al.
 212 ἔφαινον Ve 215 ἦ (ἦ) Nic. Hdn. P³ fA B T: εἰ vulg.
 220 τέ τιν'] τινα g U¹ U³, Drac. metr. 43. 22 221 εἶη (εἶη) o A
 B T al.: ἴει vulg. 226 τίς γὰρ Trypho (teste Apoll. conl. 506.
 22) V¹² 227 τε καὶ Aristoph. Ar.: καὶ (sine τε) M⁹ M¹⁰ P¹² V¹⁹
 ἠδ' P³ vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

“ οὗτος δ’ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν
 Ἴδομενεὺς δ’ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς 230
 ἔστηκ’, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἴκοιτο.
 νῦν δ’ ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν ἐὺ γνοίῃη καὶ τ’ οὖνομα μυθησαίμην 235
 δοιῶ δ’ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ’ ἰππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδείκεια,
 αὐτοκασιγνήτῳ, τῷ μοι μίᾳ γέλνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἔρατεινῆς,
 ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ’ ἐνὶ ποντοπόροισι, 240
 νῦν αὐτ’ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ’ ἅ μοι ἔστιν.”
 Ὡς φάτο, τοὺς δ’ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαίμονι αὔθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ’ ἀνὰ ἄστῳ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαειῶν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 “ ὄρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων θ’ ἰπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 εἰς πεδίου καταβῆναι, ἵν’ ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ’ ἔποιτο 255
 οἱ δ’ ἄλλοι φιλόττητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος εἰς ἰππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.”

235 om. P³ M⁵ O⁵ 240 δεύρω Hdn. ABDL¹⁷ McTV³² al. : δεῦρο
 vulg. 241 μάχην] πόνον M⁸ M¹⁰ V¹⁹ γρ. L¹⁴ cit. Eust. 244 φίλῃ]
 ἐῖ Zen. 252 ἐν πεδίῳ Ge N⁴ V¹⁵ al. τάμηαι οἱ : τάμωμεν dg al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο. 260
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνευ ὀπίσσω·
 πᾶρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον·
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίουδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 Ἄλλ' ὄτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265
 εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ πᾶρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχών· 275
 "Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπιόρκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἦν τιν' ἔοικεν,
 ἣ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες

259 ἑταίροις Zen. Ar. h A B C L²⁰ V²⁰ 264 ἵκανον p³ 270 ἔχευαν
 a c d h A al.: ἔχευον Ar. vulg. 272 om. p³ 273 ἀρνέων Zen.
 277 ἐφορᾷ . . ἐπακούει p³ p⁴⁰ 278 καμόντες p³ L⁴ M⁹ V¹
 279 τίνυσθον p¹⁰ 280 μάρτυρες Zen. p⁴⁰ M³ Mo² P⁴ 283 om.
 B C L²⁰ Mo² T V⁹ V²⁰ Plut. qu. conv. 742 A κουροὶ ἀχαιῶν p⁴⁰
 283 a κ[αι] ἀχαιδα καλλιγυν[p⁴⁰ 284 ἀ[λεξανδρον] κατ[p⁴⁰

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

60 *τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιωῆς
αὐθι μένων, ἧός κε τέλος πολέμοιο κιχέω.* 290

65 *Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῶ·
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἶλετο χαλκός.
οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν* 295

70 *ἔκχεον, ἦδ' εὖχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
“Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
ᾧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὄδε οἶνος,* 300

75 *αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμείεν.”
Ὡς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράλαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·*

80 *ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
μαρνάμενον φίλον υἷον ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένου ἐστίν.”* 305

85 *Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς,
ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀυτήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τῶ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς*

90 *χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,* 315

292 ἐπὶ v. l. ant. (αἱ πλείους) 295 ἀφυσσόμενοι Ag. 1^p40 A ss.
B C T V¹ al. : ἀφυσσάμενοι vulg. 297 ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν 1 M⁶ M⁷
M⁹ M¹³ U⁶ V¹⁸ V²⁷ al. 301 δαμείεν A B L¹⁰ T V²⁶ V²⁷ V³¹ v. l. ap.
Eust. : μιγείεν cet. 302 ευχομενοι μεγα δ εκτυπε μητιετα ζευς
302 a εἰ ἰδῆς βρον]των ἐπι δε στεροκην εφεηκεν b θησεμεναι] γαρ εμελλεν
εἰ ἀλγα τε στοναχας τε c τρωσι τε και] δαναοισιν ανα κρατερας υσμινας
303 μετα] 304 a οφρ
304 τρωες και δαρδανοι η δε πικουροι 306 ου γαρ πω τλαιην
[ποτ εν οφθα]λμοισιν ορασθαι 319 θεοῖς ἰδὲ Nicanor e f g q B C al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὦδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 “ Ζεῦ πάτερ, ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 320
 ὀππότερος τάδε ἔργα μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 ἡμῖν δ’ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.”
 ὦς ἄρ’ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 ἀψ’ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν. 325
 οἱ μὲν ἔπειθ’ ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστῳ
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχεα κείτο·
 αὐτὰρ ὃ γ’ ἀμφ’ ὄμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὔκομοιο.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ξδυνεν
 οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος· ἦρμοσε δ’ αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ’ ἐπ’ ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουρι· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἶλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφι ἀρήρει.
 ὦς δ’ αὐτῶς Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε’ ἔδυνεν.
 Οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ’ ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶάς θ’ ἵπποδάμοις καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 καὶ ῥ’ ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ’ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345
 πρόσθε δ’ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἔτησιν,
 οὐδ’ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ

319 v. om. P⁴⁹ 325 εισορο[ων P⁴⁰ 326 ἐκάστῳ] ἐκάστου Ag.
 V⁹ ss. : ἐκάστων P¹ U¹⁰ m. rec. 334-335 ath. Zen. 337 a (uv.)
 13 litt.] την[P⁴⁰ 338 ἀκαχμένον δξεί χαλκῷ v. l. in A
 338 a ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὄμοισιν βάλετ’ ἀσπίδα τερσανδέσσαν Zen. εἶλετο δ
 αλκιμα δουρε δυω P⁴⁰ 339 αρηια [τευχε εδυνεν] P⁴⁰ 339 a ασπιδα
 και πληηκα φαεινη[ν b και καλας κνημιδας επισφ[υριοις c αμφιδαρ
 ωμοισιν βαλετο ξι[φος P⁴⁰ 345 σείονδ’ P³ 348 χαλκός Ag. ο δ
 A B ss. T, al.: χαλκόν vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερον ὄρνυτο χαλκῷ
 Ἄτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350

“Ζεῦ ἄνα, δὸς τείσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσην·

διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360

Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.

Ἄτρεΐδης δ' ὦμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 365
 “Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

ἦ τ' ἐφάμην τείσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσι γαῖα ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἠΐχθη παλάμηφι ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.”

Ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370

ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερέωνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.

καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς Ἴφι κταμένοιο· 375
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.

τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς

352 ath. Ar. δαμῆναι Ar. 354 ο τις P⁴⁰ 355 φη P⁴⁰,
 et 369 357 ηκε P⁴⁰ 361 δαορ οξεν ερυσσάμενος[P⁴⁰ 362 πλήξεν
 επαΐξας κορυθος φαλ[P⁴⁰ αὐτῇ Ar. (αἱ χαριέστεραι καὶ πλέονες), A ss.
 362 a χαλκείης δεινον[P⁴⁰ 364 εὐρύν] αἰπύγ Zen. 366 a διον
 ἀλέξανδρον P⁴⁰ 368 οὐδ' ἐδάμασσα Ar. Ve 370 δεπει[P⁴⁰
 371 ηγχε P⁴⁰ ἀπαλης υπο δειρ [ης] P³ 373 ἐξέρυσέν τε νεῖ
 ἐξείρυσσε Aristoph.

Ar.
 υν.)
 το δ
 τιδα
 ιδαρ
 ο δ

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ῥίψ' ἐπιδιμήσας, κόμισαν δ' ἐρήρηες ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ρεία μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ,
 καδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώεντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν·
 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρητὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 εἰροκόμῳ, ἧ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 τῆ μιν ἔεισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 “δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 κείνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἧὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζεω.”
 Ὡς φάτο, τῆ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρινε· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
 ἦ πῆ με προτέρω πολλίων εὔ ναιομενάων 400
 ἄξεις, ἧ Φρυγίης ἧ Μηγούνης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων·
 οὔνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,

387 ναιεταούσῃ cit. Athen. 191 a, g p P¹¹ U⁶ V²³: -αώσῃ vulg.
 388 εἰρι[P⁴¹ init. καλά] πολλά b g Mc 389 v. om. P⁴¹ P⁷⁸
 396-418 ath. Ag. 406 ἀπόεικε κελεύθου Ag. (οὐ μόνον ἐν ταῖς
 ἐκδόσεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασιν): ἀπόειπε κελεύθους v. l. ant.,
 codd.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

380 ἄλλ' αἰεὶ περὶ κείνουν οἴζυνε καὶ ἐ φύλασσε,
εἰς ὃ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὃ γε δούλην.
κείσε δ' ἐγών οὐκ εἶμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη— 410
κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῶαι δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.”

385 Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη
“ μὴ μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλα φίλησα, 415
μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι.”

390 Ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῆτι φαεινῶ
σιγῆ, πάσας δὲ Τρῶας λάθειν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

395 Αἱ δ' ὄτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἢ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
τῆ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425

400 ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
“ ἦλυθες ἐκ πολέμοι'· ὡς ὄφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμῆϊ κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430

405 σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλου Μενέλαου
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔγωγε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι 435
ἀφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.”

411 κείνω a al. πορσανέουσα Ar. b c d g h A T al. : πορσανέουσα vulg.
416 ἔχθεα et ἄχθεα Ar. (διχῶς) : ἄχθεα C V²⁰ : ἄλγεα v. l. ant.
423-426 pro his vv. αὐτῆ δ' ἀντίον ἴζεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτος Zen.
428 πολέμοιο P³ : -ου cet. 432-436 ath. Ar. 434 παύεσθαι Ar. a e h B C Vi⁵ al. : παύσασθαι vulg. 436 δαμασθῆς P³ k A Ge L¹⁰ L¹⁸ M⁸ M⁰ N⁴ P⁶ U¹⁰ V¹² V¹⁵ V¹⁹ Ve al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε
 “ μή με, γύναι, χαλεποῖσιν οὐκ εἶδеси θυμὸν ἔνιπτε
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κείνου δ’ αὐτίς ἐγώ· πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ’ ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε
 οὐ γὰρ πώ ποτέ μ’ ὠδέ γ’ ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ’ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἔρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 νήσῳ δ’ ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 445
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.”

Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ’ εἶπετ’ ἄκοιτις.

Τὼ μὲν ἄρ’ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσι,
 Ἀτρείδης δ’ ἀν’ ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἔοικώς,
 εἶ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ’ οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ’ ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ’ ἐκεύθανον, εἶ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ’ ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου,
 ὑμεῖς δ’ Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ’ ἅμ’ αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἦν τιν’ ἔοικεν,
 ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ’ ἀνθρώποισι πέληται.” 460

Ὡς ἔφατ’ Ἀτρείδης, ἐπὶ δ’ ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

442 γ’ A L³: om. cet. φρένας ἔρος v. l. ap. Eust. 443 πρό-
 τερον a e B C T 453 ἐκεύθανεν P³ 459 ἀποτινέτον Zen. ἦν τ’
 ἐπέοικε U¹ U⁵ al.: ἦν ἐπέοικε h U¹¹ V²¹ al.